

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "יחזקאל" – פרק לז

א הִיִּתָּה עָלַי יְד־יְהוָה וַיּוֹצֵאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ
הַבְּקָעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: ב וְהֶעֱבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב ו
סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה יְבִשׁוֹת מְאֹד:
ג וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתַחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וַאֲמַר אֲדֹנָי
יְהוִה אַתָּה יִדְעָתָּ: ד וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְבֵּא עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבִשׁוֹת שְׁמַעוּ דְבַר־יְהוָה: ה כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מְבִיא בְּכֶם רוּחַ
וַחַיִּיתֶם: ו וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גְּדִים וְהֶעֱלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי
עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְּכֶם רוּחַ וַחַיִּיתֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה:
ז וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי־קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה־רַעַשׁ
וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל־עֶצְמוֹ: ח וַרְאִיתִי וְהִנֵּה־עֲלֵיהֶם
גְּדִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרָם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין

בָּהֶם: ט וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא אֶל־הַרוּחַ הַנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ
אֶל־הַרוּחַ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדַנִּי יְיָ הוּא מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הַרוּחַ
וּפָחִי בַּהַרוּגִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲיוּ: ך וְהִנָּבֵאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּנִי וְתָבוֹא
בָּהֶם הַרוּחַ וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל מְאֹד־מְאֹד:
י״א וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
הַמָּה הִנֵּה אֹמְרִים יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאֲבָדָה תִּקְוֹתֵנוּ נִגְזְרָנוּ
לָנוּ: יב לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדַנִּי יְיָ הוּא הִנֵּה
אֲנִי פֹתַח אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם וְהֵעֵלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי
וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: יג וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְיָ הוּא
בַּפֶּתַח אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם וּבַהֲעֵלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי:
יד וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וַחֲיִיתֶם וְהִנָּחֲתִי אֶתְכֶם עַל־אֲדַמַּתְכֶם
וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְיָ הוּא דְבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְיָ הוּא: טו וַיְהִי
דְבַר־יְיָ הוּא אֵלַי לֵאמֹר: טז וְאַתָּה בֶּן־אָדָם קַח־לְךָ עֵץ אֶחָד
וּכְתֹב עָלָיו לַיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ חֲבֵרִיו וְלִקַּח עֵץ
אֶחָד וּכְתוּב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ
חֲבֵרִיו: יז וְקָרַב אֲתֶם אֶחָד אֶל־אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ
לְאַחָדִים בְּיַדְךָ: יח וְכֹאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמֶּךָ לֵאמֹר
הֲלוֹא־תִגִּיד לָנוּ מִה־אֵלֶּה לְךָ: יט דִּבַּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדַנִּי

יְהוָה הִנֵּה אֲנִי לִקַּח אֶת־עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד־אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל חִבְרוּ חִבְרֵי וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה
 וְעָשִׂיתָם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדַי: ^כ וְהָיוּ הָעֵצִים
 אֲשֶׁר־תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם: ^{כא} וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
 כֹּה־אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי לִקַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ־שָׁם וְקִבַצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב וְהִבֵּאתִי אוֹתָם
 אֶל־אֲדָמָתָם: ^{כב} וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה יְהוּדֵי־עוֹד
 לְשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יִחָצוּ עוֹד לְשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד: ^{כג} וְלֹא
 יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי
 אֹתָם מִכָּל מוֹשְׁבֵיתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטַהַרְתִּי אוֹתָם
 וְהָיוּ־לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים: ^{כד} וְעַבְדֵי דָוִד מֶלֶךְ
 עֲלֵיהֶם וְרוּעֵה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וְחֻקְתִּי
 יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם: ^{כה} וַיָּשְׁבוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי
 לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ־בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם וַיָּשְׁבוּ עָלֶיהָ הִמָּה וּבְנֵיהֶם
 וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־עוֹלָם וְדָוִד עַבְדֵי נְשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם:
^{כו} וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וּנְתַתִּים
 וְהָרַבִּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת־מְקֹדְשֵׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: ^{כז} וְהָיָה

מִשְׁכַּנִּי עָלֵיהֶם וְהֵייתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהָמָּה יִהְיוּ-לִי לְעָם:
כח וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה מִקִּדְּשׁ אֶת-יִשְׂרָאֵל בַּהֲיֹת
מִקִּדְּשֵׁי בְּתוֹכְכֶם לְעוֹלָם:

ספר "יחזקאל" – פרק לח

א וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ב בֶּן-אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ אֶל-גּוֹג
אֶרֶץ הַמַּגּוּג נְשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁךְ וְתַבַּל וְהַנְּבֵא עָלָיו: ג וְאָמַרְתָּ
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁךְ
וְתַבַּל: ד וְשׁוּבַבְתִּיךָ וְנַתַּתִּי חַחִים בְּלַחְיֶיךָ וְהוֹצֵאתִי אוֹתְךָ
וְאֶת-כָּל-חֵילְךָ סוֹסִים וּפָרָשִׁים לְבִשְׂי מְכַלּוֹל כָּל־קָהֶל רַב
צָנָה וּמַגֵּן תַּפְשִׂי חַרְבוֹת כָּל־עָלְמִים: ה פָּרַס כּוֹשׁ וּפּוֹט אֶת־כָּל־
מַגֵּן וְכוּבַע: ו אָמַר וְכָל-אַגְפֵיהָ בֵּית תּוֹגְרֵמָה יִרְכָּתִי צָפוֹן
וְאֶת-כָּל-אַגְפָיו עַמִּים רַבִּים אֶתְךָ: ז הֲכֹן וְהֲכֹן לָךְ אֶתְּהָ
וְכָל-קָהֶלְךָ הַנִּקְהָלִים עָלֶיךָ וְהֵייתָ לָהֶם לְמִשְׁמָר: ח מִיָּמִים
רַבִּים תִּפְקַד בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תָּבוֹא וְאֶל-אֶרֶץ וּמְשׁוֹבְבַת
מִחֶרֶב מִקְבָּצַת מֵעַמִּים רַבִּים עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-הָיוּ
לְחֶרֶב תָּמִיד וְהִיא מֵעַמִּים הוֹצֵאתָ וַיָּשׁוּבוּ לְבָטַח כָּל־עָלְמִים:
ט וְעָלִיתָ כִּשְׂאֵה תָבוֹא כְּעֵנָן לְכֶסֶת הָאָרֶץ תִּהְיֶה אֶתְּהָ

וְכָל־אֲגַפְיָךְ וְעַמִּים רַבִּים אוֹתָךְ: י כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה
 א בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְבָרִים עַל־לְבַבְךָ וְחֹשֶׁבֶת מַחֲשַׁבֶּת רָעָה:
 יא וְאִמְרַת אֲעֹלָה עַל־אֶרֶץ פְּרוּזוֹת אָבוֹא הַשְּׁקֵטִים יֹשְׁבֵי
 לְבַטַּח כָּל־ם יֹשְׁבִים בְּאִין חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלָתַיִם אִין לָהֶם:
 יב לְשַׁלַּל שָׁלַל וְלָבוּז בּוּז לְהִשָּׁיב יָדְךָ עַל־חַרְבוֹת נוֹשְׁבֹת
 וְאֶל־עַם מְאֹסָף מְגוּרִים עֹשֶׂה מְקַנָּה וְקַנְיִן יֹשְׁבֵי עַל־טְבוּר
 הָאֶרֶץ: יג שָׁבָא וּדְדָן וְסַחֲרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל־כְּפָרִיָּה יֹאמְרוּ לָךְ
 הַלְשַׁלַּל שָׁלַל אֶתְּהָ בָּא הַלָּבוּז בּוּז הַקְּהֵלֶתָ קְהֵלְךָ לְשֵׂאת א
 כֶּסֶף וְזָהָב לְקַחַת מְקַנָּה וְקַנְיִן לְשַׁלַּל שָׁלַל גָּדוֹל: יד לְכֹן
 הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאִמְרַת לְגוֹג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲלוֹא א
 בַּיּוֹם הַהוּא בְּשַׁבַּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְבַטַּח תִּדְעֶ: טו וּבָאת
 מִמְּקוֹמְךָ מִיִּרְכַּתִּי צָפוֹן אֶתְּהָ וְעַמִּים רַבִּים אֶתְּךָ רֹכְבֵי סוּסִים
 כָּל־ם קְהֵל גָּדוֹל וְחֵיל רָב: טז וְעָלִיתָ עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל כְּעַנֵּן
 לְכַסּוֹת הָאֶרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּהְיֶה וְהִבְאוֹתִיךָ עַל־אֶרֶצִי
 לְמַעַן דַּעַת הַגּוֹיִם אֶתִּי בְּהַקְדָּשִׁי בְּךָ לְעֵינֵיהֶם גּוֹג:
 יז כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲאֶתְּהָ־הוּא אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים
 קְדָמוֹנִים בְּיַד עֲבָדַי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּבְאִים בְּיָמִים הָהֵם
 שָׁנִים לְהִבִּיא אֶתְּךָ עֲלֵיהֶם: יח וְהָיָה א בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא

גֹּגַעַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה תַעֲלֶה חֲמַתִּי בְּאַפִּי:
וּבִקְנֵאתִי בְּאִשׁ־עֵבְרָתִי דְבַרְתִּי אִם־לֹא וּבַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל: כ וְרַעְשׁוּ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וְחַיֵּת הַשָּׂדֶה וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל־הָאֲדָמָה וְכָל־
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְּלוּ הַמַּדְרָגוֹת
וְכָל־חוֹמָה לְאַרְצָן תִּפּוֹל: כא וְקָרָאתִי עָלָיו לְכָל־הָרִי חֲרַב
נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲרַב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה: כב וְנִשְׁפַּטְתִּי אֶתְּוֹ
בְּדָבָר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאֲבִי אֶלְגָּבִישׁ אִשׁ וְגַפְרִית
אֲמַטִּיר עָלָיו וְעַל־אַגָּפָיו וְעַל־עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אֶתְּוֹ:
כג וְהִתְגַּדְּלַתִּי וְהִתְקַדְּשַׁתִּי וְנִודַעְתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וַיִּדְעוּ
כִּי־אֲנִי יְהוִה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "ידיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוסרי ויתבוננו חסדי י"קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)